

FRANCONIA.

Hæc & Francia orientalis appellatur, habetq; id nominis à Franco Sicambrorum duce, à quo Gallie quædam pars Francia nuncupata putatur. Cum enim circa annum Christi 326. implacabile dissidium esset natum inter Thuringos & Sueuos, uocatus à Thuringis Genebaldus dux Francorum, eorum scilicet qui tunc iuxta ostia Rheni habitabant, ut ipsis contra Sueuos auxiliū ferret, uenit cum magna Francorum multitudine, datusq; est eis locus inter Thuringos & Sueuos, qui ueluti murus solidissimus hos ab illis diremerūt, sustuleruntq; dissidiū. Duci Genebaldo successit Dagobertus, & tertius aut quartus ab illo fuit Gosbertus, sub quo Sāctus Kylianus cōuertit Frācones ad fidem Christi. Vltimus dux fuit Hetanus, in cuius defuncti locū Pipinus rex substituit sanctum Eurchardum episcopum Herbipolēsem, eidem & omnibus eius successoribus tradēs ducatum Frāconie, anno scilicet salutis 752. qui & in hūc usq; diem ducatu & episcopatu præsumt, Est autē ferē tota Frāconie regio fertilis, triticum & omne frumentum legumenq; in ea satum, multo cum fœnore cultoribus restituēs. Profert & optimum uinum, Alsatico nequaquam inferius. Terra ipsa pro magna parte plana est, paucos habēs montes, sed plurimos colles, præsertim iuxta Moganum flu. qui mediam perlabit regionem, & iuxta Thuberum, qui apud Sueuos natus, irrigataq; Frāconie extremitate, ruit in Moganum. Syluas habet multas, & inter eas quasdam insignes. regionem ipsam quasi propugnantes, ut sunt Ottonica, Speshartica & Thuringica. Quidam annumerant & Bohæmicam, à qua non procul oritur Moganus ex monte Fichtelberg, unde & alijs tres profluunt amnes, Nabus, Sala & Egra. Habet Franconia duas ciuitates episcopales, Herbipolim, quæ & Peapolis & Marcopolis, & uulgo Vuirtzpurgum uocatur, & Babenbergam, quam uulgo Bambergam appellant. Herbipolensis episcopus dux est Frāconie, non totius, sed maioris partis, cum & episcopus Babēbergen sis magnam habeat ditionem in ea præsertim in Voitlandia, & similiter Marchio Brandēburgensis. In Babenbergensi agro crescit mellea illa radix, quā glycerhysam uocant, effoditurq; in tanta copia, ut ingentes currus ea onerati, in diuersas abducantur regiones. In confinio Frāconie est sita celeberrima Nurnbergæ urbs in arenoso solo, unde nihil ferē commoditatis haberi potest, nisi terra ipsa multo labore maceretur, pastinetur & stercoretur. Hinc est quod huius urbis ciues omnes exercent artificia, aut negocijs intendunt, & diuitias quas ex sterili terra eruere nequeunt, ex uarijs ingeniosisq; artificijs multo felicius conquirunt. Anno Christi 911. sub Conrado imperatore, uel, ut alijs dicunt, anno 1140. sub Henrico imperatore erectus est Burggrauiatus Nurnbergen. Et cum circa annum Christi 1275. Burggrauiorum semen deficeret, rex Rudolphus, comes ab Habsburg, sororium suum Fridericum, comitem à Zollern, Burggrauiatu præfecit. Et huius quoq; filius, nepos & pronepos comitatum illum possederunt. Cum autem sub imperatore Sigismundo, Marca Brandenburgensis destitueretur uirili successore, Burggrauius Nurnbergen sis, Fridericus nomine, obtinuit in concilio Constātiensi, anno scilicet Christi 1417. dictam Marcam, erogata magna pecunia quam Nurnbergen ses suppeditauerunt, quatenus ab illius iurisdictione liberarent. Sicq; præter titulum inanem Burggrauius nihil iuris sibi in urbe retinuit, maiorem consequutus ditionem.